

ACTES D'HOMENATGE AL P. SOLER

El passat dia 30 de novembre, s'encetaren arreu una sèrie d'actes en commemoració del 250 aniversari del naixement del pare Antoni Soler, músic olotí, organitzats pel Patronat d'Estudis Històrics d'Olot i Comarca.

Al Centre Excursionista, es va inaugurar una exposició itinerant cedida per Fòrum Musical, amb fotografies de petites autògrafes, músics coetanis del nostre il·lustre olotí, i personatges de la família reial borbònica, que foren deixebles del mestre Antoni Soler.

El divendres dia 30 de novembre, a la sala d'actes de la Casa de la Vila, tingué lloc una conferència sota el títol "El pare Soler, la seva vida i la seva producció musical". Obrí l'acte el Dr. Danés el qual, amb paraules entusiasmades, va explicar-nos un petit viatge a l'Escorial, on va viure una mica l'època del pare Soler. Ens parlà també del pianista americà Frederik Marvin, i dels viatges que ha fet a Espanya: A l'Escorial, a Montserrat, buscant sempre obres de l'eminent músic olotí per a estudiar-les i interpretar-les als seus concerts. Ens va parlar, amb èmfasi, del franciscà Martini, el qual arribà a comparar el pare Soler amb Bach.

Tot seguit, cedí la paraula a en Narcís Bosch, del Patronat d'Estudis Històrics d'Olot i Comarca, que va fer la presentació del conferenciant Sr. Miquel Querol, director de l'Institut de Musicologia del Consell Superior d'Investigacions Científiques, musicòleg, conferenciant erudit.

El Dr. Querol, amb precisió científica, i amb aportació exhaustiva de dades i detalls, ens situà a l'època del pare Soler parlant també dels músics de la seva època, i del mestre Josep Elies, famós organista que fou de Santa Maria del Mar, i també d'altres músics que el pare Soler va conèixer a Madrid durant la seva estada a l'Escorial, com per exemple el violinista José Herrando, el clavicembalista Doménico Scarlatti, l'organista José de Nebra, gran admirador de Josep Elies, etc.

Ens parlà també de la seva producció musical, així com dels diversos estils que el pare Soler va practicar. Va posar color a la conferència interpretant-nos, amb la seva pròpia veu, una magnífica "tonadilla" escrita pel nostre músic.

En tot moment, el Dr. Querol parlà amb seguretat i coneixement a fons tant de l'època de l'artista com d'altres detalls amb llenguatge planer i científic alhora. Al final, va fer referència a algunes gestions que Antoni Soler protagonitzà prop del Rei a benefici de Catalunya, ja que en

aquells moments les relacions de Madrid amb la perifèria es veu que no anaven gaire bé...

Acabà tot dient: "Tant de bo tinguéssim ara a Madrid un català tan eminent que sabés defensar els nostres interessos així com ho va fer el pare Soler en diverses ocasions...". El senyor Querol fou felicitat per molts dels assistents.

El divendres dia 7 d'aquest mes, es celebrà al nostre Teatre Principal un solemne concert-homenatge al pare Soler. S'hi va interpretar, exclusivament, música seva. Hi participaren Maria Lluïsa Cortada, clavecinista amb un reconegut prestigi internacional; Montserrat Torrent, organista i professora al Conservatori del Liceu de Barcelona; el Quartet Sonor, el nom del qual és ben conegut per tots els aficionats a la música clàssica; la Coral Canigó de Vic, dirigida per Enriqueta Anglada, i Mercè Puntí, soprano i professora de cant. El concert fou organitzat per l'Associació de Música Olot conjuntament amb el Patronat d'Estudis Històrics, que és presidit pel Sr. Josep Mª de Solà-Morales.

Cal dir que el concert fou de nivell enlairat des del començament al final, i va ésser una bona mostra dels estils que practicà el pare Soler.

Amb el clavecí, Mª Lluïsa Cortada ens interpretà dues sonates, la núm. 115 de moviment Andante, i la núm. 120, Allegro spiritoso, ambdues tanmateix ben representatives d'un autor totalment coneixedor de l'estètica, l'instrument i la forma als quals servia. També interpretà un "fandango" d'estructura ben popular —lògicament— reiteratiu en el tema, a estil de tonades o "estribillos", enllaçats perfectament per variacions i polirrítmies certament absorbents i que requereixen de l'interpret un gran virtuosisme i domini de la tècnica de l'instrument. El concert número 3 en Sol Major per a orgue i clavecí, fou una bona mostra d'un estil que es practicava en l'època. L'estil dialogant i escrit per a dos o més instruments o cors, segons fossin dos o més els existents a l'església per a la qual l'autor escrivia.

El Quartet Sonor, conjuntament amb el clave, va interpretar el Quintet núm. 15 en Re Major amb quatre moviments: Preludi Cantabile, Allegro presto escrit en temps de "seguidilla", Mimetto, de temes molt clars i entenedors, d'aire popular, i Rondó o dansa final, de belles frases dialogants entre la viola i el "chelo", o entre els dos violins aguantats per clave, i cada tema s'acabà amb el conjunt dels instruments o "tutti".

El Cor Canigó de Vic, sempre amb una bona dicció, amb veus molt uniformes, amb direcció acurada, ens va interpretar el Cant de Comunió "Comeditis Carnes", acompanyats amb orgue i trio de corda;

"Confitebor tibi", i finalment una "Salve Regina" escrita per a cor, soprano solista i trio de corda. Aquí tinguérem ocasió de sentir Mercè Puntí, que va interpretar magistralment el paper protagonista, fent gala de la seva càlida i ben disciplinada veu.

Resumint en poques paraules, fou un concert del qual crec que tothom va sortir entusiasmada, tant per la seva qualitat com pel fet que significà un coneixement més profund d'aquest músic del segle XVIII, Antoni Soler i Ramos, nascut a Olot, educat musicalment a Catalunya, a l'abadia de Montserrat i sota el mestratge de músics catalans. De tot això, podem estar-ne ben orgullosos...

Només em resta felicitar tots els artistes participants, els organitzadors i les entitats col·laboradores: Ajuntament d'Olot, Diputació de Girona, i Direcció General de la Música, sense l'aportació material de les quals no hagués estat possible aquesta commemoració.

El divendres dia 14 de desembre, al saló d'actes de la Biblioteca Municipal d'Olot, el cronista oficial de la nostra ciutat Sr. Joan Casulà i Vilanova pronuncià una conferència sota el títol "El pare Soler i Ramos, monjo de Sant Geroni, músic cèlebre, fill d'Olot". He d'excusar-me perquè no vaig poder assistir-hi. Pocs dies abans del 14, la mateixa conferència fou pronunciada a la Casa de Cultura de Girona pel mateix conferenciant, on tampoc no vaig poder assistir per incompatibilitat amb els meus horaris de treball. Em sap molt de greu. Pels comentaris que n'he sentit, però, cal felicitar el Sr. Casulà per la seva dissertació, visió històrica, fluïdesa de llenguatge etc.

Tres de desembre de 1979: 250 aniversari del bateig a Sant Esteve d'Olot, d'Antoni Soler i Ramos. Podria ésser també el dia del seu naixement; no ho sabem amb certesa, però és igual. Allò important és que nasqué a la nostra ciutat aquesta figura de la música universal. Artista genial, fou sensible a tots els estils que es practicaven llavors. Exaltat i bullangós quan va tractar motius populars nascuts en el si d'una tertúlia festiva, tècnic acurat en les seves sonates, reflexiu i místic en les seves obres litúrgiques..., a tot va saber donar forma gràcies als seus coneixements de l'art del bon compondre.

Olot, desembre de 1979
Narcís Bosch